

Jerusalem Hubert Parry 1916 (tekst William Blake 1804)

*William Blake schreef in 1804 een gedicht over de legende dat Jezus in Engeland was geweest met Jozef van Arimathea (een verhaal over de heilige graal). Het heet *And did those feet en het gaat om de voeten van Jezus. Voeten duiden in een Bijbelse context op een pelgrimstocht. In 1916 was het Britse volk terneergeslagen vanwege de vele doden in de 1e wereldoorlog. Hubert Parry zette het gedicht van Blake op muziek en de hymne werd meteen een grote hit in Engeland tot op de dag van vandaag. Het is een oproep om te blijven strijden voor vrede.**

And did those feet in ancient time	En liepen deze voeten in de Oude Tijden
Walk upon England's mountains green?	Over de groene heuvelen van Engeland?
And was the holy Lamb of God	En was het Heilig Lam van God gezien
On England's pleasant pastures seen?	Op de aangename weiden van Engeland?
And did the countenance divine	En scheen het Goddelijk gelaat
Shine forth upon our clouded hills?	Op onze in nevelen gehulde heuvelen?
And was Jerusalem builded here	En was Jeruzalem hier gebouwd
Among those dark Satanic mills?	Tussen deze donkere demonische fabrieken?
Bring me my bow of burning gold	Breng me mijn boog van vlamvend goud
Bring me my arrows of desire	Breng me mijn pijlen van verlangen
Bring me my spear! Oh, clouds unfold!	Breng me mijn speer. Oh, zich ontvouwende wolken
Bring me my chariot of fire	Breng me mijn strijdwagens vol vuur
I will not cease from mental fight	Ik zal me niet afwenden van de mentale strijd,
Nor shall my sword sleep in my hand	Noch zal het zwaard in mijn handen rusten
Til we have built Jerusalem	Tot we Jeruzalem hebben gebouwd
In England's green and pleasant land!	In Englands groene aangename land.

Exodus Song (This land is mine) Ernest Gold 1960 (tekst Pat Boone)

Exodus is een indrukwekkende film over het lot van de Joden na WO 2. Het verhaal van 1000 Joden, die de Holocaust hebben overleefd en in Palestina een nieuw bestaan op willen bouwen. Hen wordt de toegang tot Palestina ontzegd en ze worden naar kampen op het door Britten bezette eiland Cyprus gestuurd, omdat geen enkel land hen onderdak wil bieden. Een groep van 611 Joodse vluchtelingen probeert op een Brits schip de haven van Cyprus uit te varen naar Palestina, maar de Britten werpen een blokkade op. De Joden dopen de naam van het schip om in Exodus, dwingen met een hongerstaking hun vrije aftocht af en strijden in Palestina voor een onafhankelijke staat Israël. Dit lied is gekozen i.v.m. de actuele situatie in de hele wereld dat velen op de vlucht zijn voor oorlogsgeweld en nergens welkom zijn. We zingen dit als eerbetoon aan alle vluchtelingen.

This land is mine, God gave this land to me
This brave and ancient land to me
And when the morning sun reveals her hills and plains
Then I see a land where children can run free
So take my hand and walk this land with me
And walk this lovely land with me
Though I am just a man, when you are by my side
With the help of God, I know I can be strong
Though I am just a man, when you are by my side
With the help of God, I know I can be strong
To make this land our home
If I must fight, I'll fight to make this land our own
Until I die, this land is mine!

Dit land is van mij, God heeft mij dit land gegeven
Dit dappere en eeuwenoude land aan mij gegeven
En als de morgenzon haar heuvels en steppes onthult
Dan zie ik een land waar kinderen vrij kunnen rennen
Dus neem mijn hand en loop met mij door het land
En loop met mij door dit prachtige land
Al ben ik pas een man, als jij bij me bent
Met Gods hulp, weet ik dat ik sterk kan zijn
Al ben ik pas een man, als jij bij me bent
Met Gods hulp, weet ik dat ik sterk kan zijn
Om van dit land ons thuis te maken
Als ik moet vechten, dan vecht ik
om dit land het onze te maken
Totdat ik sterf, is dit land van mij

Do you hear the people sing (uit Les Miserables) - CI-M Schönberg

Dit lied roept op tot verzet, als mensenrechten in de knel komen, als mensen tot slaaf worden gemaakt. Het koor zingt dit lied als eerbetoon aan alle verzetsstrijders.

Do you hear the people sing, singing the song of angry men
This is the music of the people who will not be slaves again
When the beating of your heart echoes the beating of the drums
There is a life about to start when tomorrow comes

Will you join in our crusade who will be strong en stand with me
(somewhere) beyond the barricades is there a world you long to see
Then join in the fight that will give you the right to be free Refrein...Do you hear

Will you give all you can give so that our bannor may advance
Some will fall and some will live will you stand up and take a chance
The blood of the martyrs will water the meadows of France! Refrein...Do you hear

Hoor je 't zingen van het volk? Hoor je het zingen op het plein?
Van al die mensen die verdommen om nog langer slaaf te zijn.
En het kloppen van mijn hart, klinkt als een trom die nooit verstomt.
Vol van verwachting van een wereld die morgen komt.

Doe je met de kruistocht mee? Schouder aan schouder, zij aan zij
Daar achter barricades wacht een nieuw bestaan op mij.
Dus vecht voor het recht onafhankelijk te wezen en vrij. refrein

Zie omhoog hoe de banier voorwaarts gaat met roem en glans.
Zul je leven, sterven hier, en geef je 't vaderland een kans?
Het bloed van gevangenen reinigt de grond van La France! Refrein

In Flanders fields – Alexander Tilley (tekst: John McCrae 3 mei 1915)

Het gedicht In Flanders Fields is op 3 mei 1915 geschreven door de Canadese militaire arts John Mc Crae. Met dit gedicht verwoordde hij de afschuwelijke leefomstandigheden van de Canadese soldaten in de loopgraven rond Ieper in Vlaanderen, die meevochten in de strijd tegen de Duitsers in de 1^e wereldoorlog en riep hij iedereen op om de fakkel van vrede door te geven. Het gedicht werd het symbool van opoffering en van strijd voor vrede.

De klaproos (poppy) werd het symbool van eer aan gesneuvelden in De Britse Gemenebest. Iedereen draagt bij herdenkingen een klaproos op de revers. Dit, omdat het de enige bloem was, die nog tot bloei kwam op de omgeploegde grond van de loopgraven en kerkhoven.

De kleur van de klaproos stond symbool voor het vergoten bloed; En het zwarte kruis in het hart van de bloem voor de dood.

Het gedicht werd op muziek gezet door Alexander Tilley (geboren 1944), die als muzikleraar in de 80er jaren 24 liederen voor het schooljaar componeerde, om de leerlingen voor elke bijzondere gelegenheid een passend lied te bieden. In Flanders Fields werd en wordt gezongen op Remembrance Day in Canada. GZO zingt het als eerbetoon aan alle gesneuvelden.

In Flanders Fields (John Mc Crae 1915)

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved, and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though
poppies grow in Flanders fields.

In Vlaamse velden (vert Tom Lanoye, 2000)

In Vlaamse velden klappen rozen open
Tussen witte kruisjes, rij op rij,
Die onze plaats hier merken, wijl in 't zwerk
De leeuweriken fluitend werken, onversaagd
Verstomd door het gebulder op de grond

Wij zijn de doden. Zo-even leefden wij.
Wij dronken dauw en zagen de zon zakken.
Wij kusten en werden gekust. Nu rusten wij
In Vlaamse velden voor de Vlaamse kust.

Toe: trekt gij ons krakeel aan met de vijand
Aan u dragen wij over, met zwakke hand,
de fakkel. Houd hem hoog. Wees helden.
Laat ons, de doden, niet stikken
of wij vinden slaap noch vrede - ook al
klappen rozen open in de Vlaamse velden.